

AUTE de 23 d'octubre de 2003

**Jurisdicció voluntària: execució de l'Aute ferm recaigut en
procediment de jurisdicció voluntària**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal dels Srs. Lluís M.T. i Maria Antònia R.P. va instar, en data de registre 19-11-2002, petició d'execució de l'Aute de 20-10-1995. La referida pretensió fou resolta per Aute de data 13-2-2003, en virtut del qual s'establia "ACORDA: declarar la improcedència de tramitar l'execució i els embargaments sol·licitats pels Srs. Lluís M.T. i Maria Antònia R.P. en el seu escrit de data 28 d'octubre del 2002, dins del marc d'aquest expedient de Jurisdicció Voluntària, ordenant l'arxiu del mateix, sense altre tràmit, sense perjudici de que els interessats emprenguin les accions que en dret els corresponguin".

II.- Contra l'Aute de 13-2-2003 la part agent va formular recurs d'apel·lació i, en data de registre 16-5-2003, va presentar llur escrit de conclusions, on contenia els arguments que, al seu criteri, justificaven la revocació de la resolució judicial dictada a la instància.

III.- Conferit trasllat al Magf. Ministeri Fiscal, en data de registre 1-9-2003, va formular escrit on s'oposava al recurs d'apel·lació formulat per la part executant i sol·licitava la confirmació de l'Aute recorregut.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent impugna l'Aute de data 13-2-2003 dictat per l'Honorable Batlle unipersonal, constituït en secció civil, atès que considera que s'ha produït una errada en el procediment emprat perquè no es va instar la tutela judicial civil en el marc d'un procés de jurisdicció voluntària, sinó que, conforme a allò que preveu l'Annex III del Decret de 4-2-1986, va sol·licitar l'execució de l'Aute ferm dictat per la Batllia. I, en segon terme, manifesta també que la resolució s'equivoca pel que fa a la natura de l'Aute dictat, tota vegada que s'ha d'equiparar a una resolució judicial ferma. I, en darrer terme, manifestava que la resolució judicial dictada a la instància comporta una situació de desemparament constitucional i vulnera el dret a la jurisdicció i al procés degut.

Com es pot observar tots els motius articulats al recurs d'apel·lació parteixen de la mateixa premissa, consistent en el fet que el que la part agent va sol·licitar fou l'execució d'una resolució judicial ferma i no la tramitació d'un procediment de jurisdicció voluntària, per la qual cosa l'Aute dictat no solament s'equivoca pel que fa a la utilització de l'argument que en la jurisdicció voluntària no pot existir controvèrsia, sinó a més pel fet que adoptar aquesta solució infringeix el dret a la jurisdicció i el procés degut.

II.- La resolució del present recurs d'apel·lació exigeix partir de les peticions que la part agent va formular en el seu escrit de data de registre 19-11-2002, amb la resposta que judicialment s'ha conferit a les mateixes. Així, en l'esmentat escrit la representació processal dels Srs. Lluís M.T. i Maria Antònia R.P. van sol·licitar que, atesa la fermesa dels Autes de 17-12-1992 i 20-10-1995, es procedís a l'execució del patrimoni dels Sr. Joaquim A.G. i Maria Pilar R.P., i es procedís a l'embargament dels salaris i béns dels executats, per la quantia que s'assenyalava. Per consegüent, la primera conclusió que s'ha d'extreure és que si bé els Autes, ara fermes, foren dictats dins el si d'un procés de jurisdicció voluntària, ara el que la part pretenia era impetrar l'auxili judicial per a obtenir l'execució d'allò acordat en els esmentats Autes. Si confrontem aquesta petició amb la resposta donada per la Batllia, que parteix que la petició s'inclou dins del procés de jurisdicció voluntària i que comportaria transformar aquesta jurisdicció en una situació d'oposició, impròpia de la natura i àmbit de la referida jurisdicció, s'ha de concloure, com assevera l'apel·lant, que la resolució judicial està confonent el

procés de jurisdicció voluntària, la seva natura i l'àmbit que li es propi, amb la sol·licitud d'execució del contingut adoptat per un Aute, dictat en el marc d'un procés de jurisdicció voluntària, que ja ha guanyat fermesa.

I, des d'aquesta òptica, s'ha de concloure amb la part recurrent que l'Aute dictat no resol sobre les pretensions formulades, com requereix l'article 9 de la Constitució del Principat d'Andorra i com determina l'article 86 de la Carta Magna, per la qual cosa s'escau acollir el recurs d'apel·lació interposat contra l'Aute dictat per la Batllia i deixant sense efecte l'Aute dictat en data 13-2-2003, de tal manera que s'haurà de procedir a l'execució pel Batlle de la resolució judicial dictada en data 20-10-1995, però de conformitat amb el que s'estableix a l'Annex III del Decret de 4 de febrer de 1986 (cfr. Art. 92 de la Llei Transitòria de procediments judicials), on s'ordena (art. 3) en primer terme requerir al deutor per què faci el pagament en el termini assenyalat i, a manca d'aquest, es dicti providència acordant l'embargament dels béns del deutor i, sens perjudici, si s'escau, de la possibilitat de formular oposició contemplada per l'article 4 de l'esmentat Decret.

III.- Degut a l'èxit del recurs d'apel·lació interposat, no s'escau efectuar pronunciament sobre les costes processals d'aquesta segona instància.

Atesos els preceptes esmentats i els demás vigents, així com els usos propis de les Valls d'Andorra, es dicta la següent

DECIDEIX

ESTIMEM el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal dels Srs. Lluís M.T. i Maria Antònia R.P. contra l'Aute, de data 13-2-2003, i revoquem la seva part dispositiva i acordem que, de conformitat amb els tràmits previstos a l'Annex III del Decret de 4-2-1986, es procedeixi per l'òrgan judicial d'instància, si s'escau, a l'execució de l'Aute de 20-10-1995. No s'escau la imposició de les costes processals d'aquesta segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-